

Dřevo – přírodní materiál pro váš byt

- 6 Domácí dřeva by vždy měla dostat přednost
- 7 Jaká je vnitřní stavba kmene stromu
- 8 Když tropické dřevo, pak z řízeného lesního hospodářství
- 11 Výroba řeziva jako materiálu na podlahy
- 12 Dýhy jako nášlapná vrstva na hotové parkety, nebo celá podlaha z dýh

Nauka o materiálu dřevěných podlah

- 14 Palubkové podlahy z masivního dřeva jsou praktické a hospodárné
- 17 Parkety z masivního dřeva – hodnotná podlaha
- 19 Ideální pro kutily: Hotové parkety nebo dýhové podlahy
- 20 Lamináty – zvláště robustní a snadno pokladatelné

24 Kladečské nářadí

- 25 Měření a rozrysování
- 26 Zkracování parketového dřeva, palubek a hotových parketových dílů
- 28 Strhávání staré podlahy
- 28 Jaké nástroje na kladení potřebujete

Správně připravte podklad

- 30
- 31 Odborně vyrovnejte nerovné podklady
- 32 Nerovné palubky uhladíte vyplňovací hmotou
- 34 Suchý podklad beze spár – ideální podklad pro vlastní kladení
- 37 Hotové parkety plují na mnoha podkladech

Klademe sami palubky z masivního dřeva

- 38
- 39 Palubky z masivního dřeva – podlahy z nejsolidnějších
- 40 Klasické kladení palubek s hřebíky a šrouby
- 43 Kladení plovoucích podlah spojovaných lepením
- 44 Podkladové samolepicí rohože nahrazují lepení
- 47 Stabilizace palubek ze spodní strany popruhem a sponami

Odborně klademe hotové parkety

- 48
- 49 Technika plovoucího kladení na suchý podklad
- 54 Problémy s otevřenými spárami při technice lepení
- 56 Kurz kladení: Parkety kladené do vzoru rybí kosti
- 58 Lepení mozaikových parket napevno

60 Pokládka laminátu

- 61 Technika pokládky je stejná jako kladení hotových parket
- 61 Praxe kladení
- 65 Upevnění lišt a zhotovení přechodů

66 Zasouvací technika

- 67 Kladení podlah vlastními silami – jen pro profesionální domácí kutily?
- 68 Pomocí zasouvací techniky se spáry uzavírají absolutně těsně
- 70 Triky při kladení nových zasouvacích prvků
- 72 Mohou se zasouvací prvky i lepit nebo napouštět?

Přechodové profily a okrajové lišty

- 74
- 75 Od jedné plochy ke druhé bez výškových nerovností
- 77 Upevnění krycích podlahových lišt
- 79 Obložení potrubí vlastnoručně vyrobenými lištami
- 80 Svorková technika dovedená k dokonalosti

Péče o dřevěné podlahy a jejich opravy

- 84
- 85 Opravy drobných poškození na parketách a laminátu
- 86 Odborné opravy poškozených hotových parket
- 88 Zabroušení a nové napouštění starých palubek
- 90 Olej s tuhým voskem na hedvábně matné povrchy
- 91 Strojní nanášení oleje s tuhým voskem
- 92 Čištění a péče o podlahy je udržuje v pěkném stavu
- 94 Rejstřík

Smrk

Smrkové dřevo je v našich zeměpisných šířkách jedním z nejdůležitějších druhů. Žádné jiné dřevo se ve stavebnictví a v konstrukci nepoužívá tak často jako právě smrkové. Použití nachází i při pokládce dřevěných podlah. Dřevo je žlutobílé, má výrazně pruhovanou nebo žilkovanou kresbu, a účinkem světla tmavne.

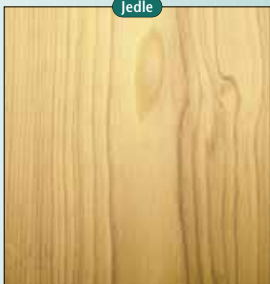
TIP
Dřevo domácích jehličnatých stromů se v oblasti vybavení interiéru používají především na obložení stěn a výrobu palubek. Chrání-li se vrstvou vosku nebo ochranného laku, mají poměrně dlouhou životnost, a to přes svou jen omezenou zatížitelnost.

Borovice

Borovicové dřevo je červenobílé až červenožluté a má výrazně pruhovanou nebo žilkovanou kresbu. Účinkem světla intenzivně tmavne, a později tak nabývá červenohnědý tón. Podobně jako smrk, i borovice se často používá ve stavebnictví i v konstrukci. I jako podlahová krytina je borovice velmi oblíbená.

Jedle

Jedlové dřevo je porovnatelné se smrkovým. Barevný tón je rovněž žlutobílý, často i téměř bílý. U některých druhů se vyskytuje šedofialový nebo modravý nádech. Jako materiál na podlahy není jedle tak vhodná jako smrk, neboť se v jejím dřevě často vyskytují tmavé suky, které opticky ruší.

Modřín

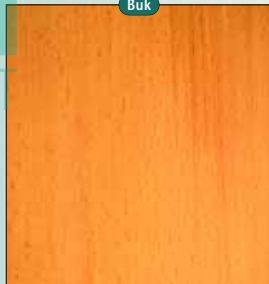
Modřínové dřevo je ještě červenější než borovicové. Má velmi výrazně pruhovanou nebo žilkovanou kresbu, a rovněž intenzivně tmavne. Hned po tisu je modřín jehličnatý strom s nejtvrdším dřevem. Z tohoto důvodu je modřínové dřevo vhodné jako podlahová krytina tam, kde je tato vystavena větší zátiží.

Dub

Dřevo dvou druhů dubu (dubu letního a dubu zimního) se téměř vůbec neliší. Je žlutobílé až žlutohnědé. Dubové dřevo je středně těžké a tvrdé. Snáší i silné zátěže. Vzhledem ke své, pro listnaté dřeviny typické tvrdosti, se výtečně hodí jako podlahová krytina.

Buk

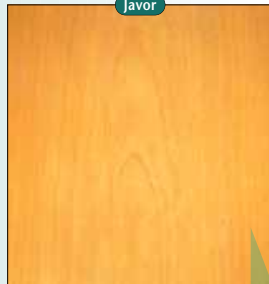
Bukové dřevo, podobně jako jasanové, je běložitě až běločervené, na rozdíl od jasanového dřeva však má intenzivní červený nádech. Dřevo je středně těžké až těžké. Vedle jasanu a javoru patří buk ke dřevinám, které se nejčastěji používají na parketové podlahy.

Jasan

Jasanové dřevo je běložitě, někdy běločervené. Je hrubě pórovité a má výrazně pruhovanou nebo žilkovanou texturu. Podobně jako v případě dubu se jedná o dřevo středně těžké. Pro svůj rovnoměrně hezký vzhled je velmi oblíbené jako podlahová krytina. Zvláště často se používá jako parketové dřevo.

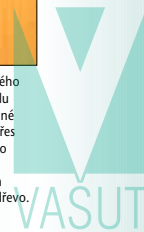
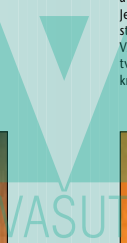
Javor

Ze tří druhů javoru – kleny, javoru mléčného a babyky – se v dřevozpracujícím průmyslu používají většinou jen dva první jmenované druhy. Barva dřeva může být od bělavé přes žlutou až po načervenalou. Javorové dřevo je tvrdé, jemně pórovité, a má velmi rovnoměrnou strukturu. Na základě svých vlastností se výborně hodí na parketové dřevo.

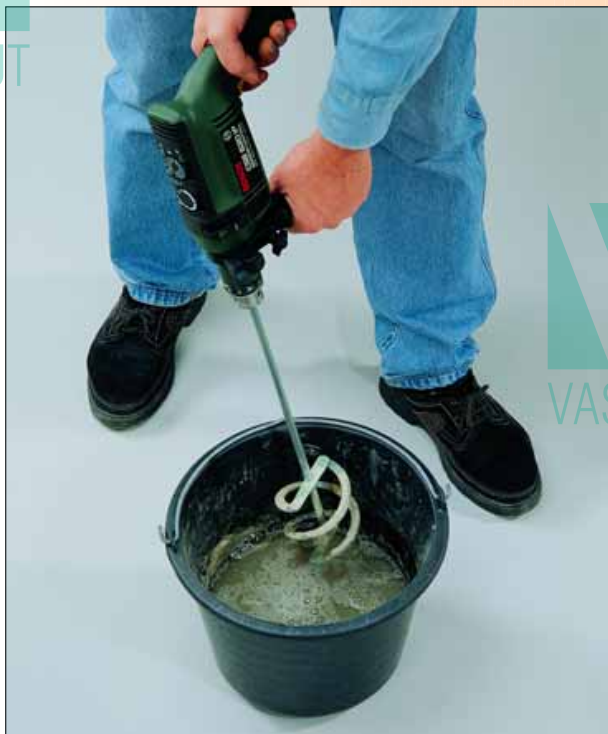
TIP

Zde představená domácí tvrdá dřeva se vyznačují vysokou kvalitou a dají se obzvláště dobře použít na výrobu parket. Při koupi si povšimněte, že domácí druhy mají většinou hezčí žilkování, než dovážené zboží z týchž dřevin.

Správně připravte podklad

Dřevěné podlahy kladené plovoucím způsobem vyžadují absolutně rovný podklad. V případě potřeby se musí existující podklad zarovnat vyrovnávací hmotou.

Odborně vyrovnejte nerovné podklady

Třebaže kladené plovoucí parkety jsou poměrně elastické, větší nerovnosti podkladu vedou časem ke vzniku spár, a případně i k popukání povrchu. Na jednom metru nesmí být výšková odchylka větší než 4 mm. Zda je podlaha rovná, to se sotva dá zjistit prostým okem. Nejlépe je na kontrolu rovnosti používat 2 metry dlouhou hliníkovou lať s vodováhou.

Jestliže najdete větší nerovnosti – což je právě v případě staršího podkladu dost časté – můžete je vyrovnat samorozlévacím tmelem.

Nejprve je nutno odstranit hrubé nečistoty na podkladu. Zbytky dlaždicových nebo koberečových lepidel se musí pečlivě odstranit. Potom se musí nanést základní nátěr, jako přílnavý podklad pro vyrovnávací vrstvu. Poměrně řídký tekutý tmel se po promíchání prostě vylije a rozprostře se zednickou lžící nebo širokou potěrovou lžící.

Maximální síla vrstvy je u samorozlévacích vyrovnávacích hmot asi 10 mm. Je-li třeba vyrovnat větší nerovnosti, musí se nanést dvě vrstvy po sobě, nebo se vyrovnávací hmota zahustí přidávkem křemenného písku. Jeden díl písku se dává na dva díly tmele. Přidaný křemenný písek zabrání, aby se při silnějších vrstvách tvořily trhliny. Tak je možno vytvořit vrstvu vysokou až 20 mm. Zahuštěním hmoty se však zhorší její

Vyrovnávací hmota

1 Položená hliníková lať to odhalí: Výškové odchylky nad 4 mm vyvolávají potřebu nanést vyrovnávací vrstvu.

2 Aby se předem pečlivě vyčištěný podklad hladce spojil s tekutým tmelem, nanese se speciální základní penetrační nátěr pro zlepšení přílnavosti.

3 Výrobem uvedené množství přidávané vody musíte přesně dodržet. Míchací nástavec na vrtačku se postará o to, aby v hmotě nebyly hrudky.

Když se přijde k protilehlé stěně, změří se šířka poslední laminátové desky.

Díl se podélně uřízne pilou děrovačkou. Drobné nerovnosti řezu se později zakryjí podlahovou lištou.

Poslední kladená řada se položí tak, že se ponechá odstup od okraje (14). Na protější straně se musí použít napínák (15).

ve směru dopadajícího světla. Jestliže délka nebo šířka podlahy převyšuje 10 m, je potřeba zabudovat dilatační profily.

Jestliže máte jasno ve věcech uspořádání, můžete začít z rohu místnosti. První řada desek se položí s 10 mm odstupem od stěny. Za tím účelem fixujete desky pomocí distančních klínů. Desky první řady se položí nejprve provizorně drážkou ke stěně. Jestliže všechno sedí, můžete začít díly lepit na čelní straně.

Desky se potom zaklinují tak, aby se při poklepu pokud možno nepohnuly sousední kusy. Každá nová řada začíná koncovým kusem předcházející řady (tak zvané nekonečné kladení). První řady by se měly nejraději nechat přes noc uschnout. Na fixování desek můžete použít speciální upínací nástroj.

Při začínání každé další řady desek musíte dávat pozor na to, aby se lepidlo dostalo jak do drážky, tak i na její horní hranu.

Lišty a přechody

Jejím účelem je zaručit těsný spoj a zabránit se pronikání vlhkosti při pozdějším utírání. Lepidlo na okrajových spojích vždy zaručuje těsný povrch podlahy. Dá se utřít vlhkou hubkou, jaká se běžně používá v domácnosti.

Upevnění lišt a zhotovení přechodů

Za účelem dodržení dilatační spáry, jakož i za účelem čistého přechodu mezi parketou nebo laminátem a jinými podlahovými krytinami, potřebujete speciální systémy profilů. Proto se na podlahu beze spár nejprve pomocí hmoždinek a vrutů připevní kolejnička a po položení podlahové krytiny se na ni přišroubuje nebo nasadí krycí profil.

Při průběžném kladení v přilehlém prostoru má svůj význam oddělovací spára. Tato spára se potom opatří přechodovým profilem. Zakončovací lišta nad okrajovou dilatační spárou se potom přibije hřebíčky ke stěně nebo připevní hmoždinkami a vruty.

V případě stěn z měkkého materiálu, jako je pórabeton, se zakončovací lišta může prostě přibít (1). V ostatních případech se navrtají otvory pro hmoždinky a lišta se přišroubuje (2).

Takovéto přechodové profily poskytují čistý přechod k přiléhajícím plochám podlahy.

Úzké spáry, např. kolem potrubí topení, se uzavřou barevně přizpůsobenou výplní.

VASU

VASU

VASU